

TRESC:

DZIAŁ URZĘDOWY:

Poz. I. STATUTY:

- 32 — podatku od reklam.
- 33 — podatku hotelowego.
- 34 — podatku od psów.

II. OKÓLNIKI PREZYDENTA m. ŁÓDZI:

- 35 — Prace zlecone — umowa o dzieło.
- 36 — Zabezpieczenie biur przed kradzieżą.

- 37 — Pełnienie czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym.

III. PISMA OKÓLNE PREZYDENTA m. ŁÓDZI:

- 38 — Rozbiórki budynków.

IV. RUCH SŁUŻBOWY:

- 39 — Ruch służbowy pracowników Zarządu Miejskiego w Łodzi za miesiąc styczeń 1950 r.

DZIAŁ NIURZĘDOWY:

Ogłoszenia o zagubionych dokumentach.

DZIAŁ URZĘDOWY

I. STATUTY:

32

Statut podatku od reklam.

Miejska Rada Narodowa w Łodzi na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. nr 40 z 1947 r., poz. 198) uchwałą nr 63/49, powziętą na posiedzeniu w dniu 1 lipca 1949 r. a zatwierdzoną przez Radę Państwa uchwałą z dnia 28 września 1949 r. (reskrypt Kancelarii Rady Państwa z dnia 1 października 1949 r.) wprowadza na rzecz Gminy Miejskiej Łódź podatek od reklam.

§ 1. Podatkowi podlegają reklamy przy pomocy takich środków o charakterze stałym lub jednorazowym jak: a) publicznie uwidaczniane, wyświetlane lub w inny sposób rozpowszechniane wszelkiego rodzaju godła i znaki firmowe, szyldy, napisy, plakaty, ulotki i ogłoszenia, b) inne urządzenia reklamowe (np. szafki z artykułami, będącymi przedmiotem wyrobu lub sprzedaży).

§ 2. Od podatku są zwolnione reklamy przy pomocy takich środków jak:

1. obowiązkowe tabliczki na środkach lokomocji, zawierające nr rejestracyjny pojazdu lub nazwisko, imię i adres posiadacza środków lokomocji,
2. środki reklamy umieszczone w obrębie terenów targów międzynarodowych lub wystaw zbiorowych, urządzonych przez Państwo, samorządy i organizacje społeczne lub zawodowe,
3. napisy zawierające wyłącznie hasła propagandowo-społeczne,
4. ogłoszenia zamieszczane w dziennikach i czasopismach,
5. napisy, których obowiązek umieszczania wynika z mocy szczególnych przepisów, jeżeli powierzchnia napisu w poszczególnym przypadku nie przekracza 600 cm², a przepis szczególny nie stanowi inaczej,
6. środki reklamy umieszczone wewnątrz lokali handlowych, przemysłowych itp. z wyjątkiem napisów i urządzeń umieszczonych na wystawach, oknach i drzwiach zewnętrznych,
7. reklamowe zegary, termometry i barometry, wskazujące czas, temperaturę, lub ciśnienie.

§ 3. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych i prawnych oraz spadkach nieobjętych, używających środków reklamy.

§ 4. Od obowiązku podatkowego wolne są:

1. urzędy państwowe i samorządowe,
2. instytucje ubezpieczeń społecznych, zakłady naukowe, prawnie uznane wyznania religijne i ich instytucje, sierocińce, zakłady wychowawcze i opiekuńcze, związki zawodowe, partie polityczne, organizacje młodzieżowe i społeczne, oraz osoby prawne i instytucje, których dochód zgodnie ze statutem jest obracany w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe i dobro-

czynne z wyjątkiem obliczonych na zysk przedsiębiorstw należących do tych instytucji, związków i osób,

3. pod warunkiem wzajemności — przedstawicielstwa dyplomatyczne, misje oraz konsulaty państw obcych,

4. muzea i biblioteki utrzymywane przez państwo i samorząd oraz szpitale publiczne.

§ 5. 1) Obowiązek podatkowy powstaje w pierwszym dniu tego roku, w którym użyto środka reklamy,

2) Obowiązek podatkowy kończy się z ostatnim dniem tego roku, w którym zaprzestano używania środka reklamy.

§ 6. 1) Podatek wynosi:

1. od godeł i znaków firmowych, szyldów, napisów oraz od trwałych plakatów o powierzchni: do 0,2 mtr.² — 400.— rocznie, ponad 0,2 mtr.² do 0,5 mtr.² — 700.— rocznie, ponad 0,5 mtr.² do 1 mtr.² — 1.000.— rocznie, ponad 1 mtr.² do 2 mtr.² — 2.000.— rocznie, ponad 2 mtr.² do 3 mtr.² — 3.000.— rocznie, ponad 3 mtr.² — 5.000.— rocznie,

2. od innych urządzeń reklamowych (szafek, neonów, latarni, lamp itp.) — 1.500.— rocznie,

3. od żywych środków reklamowych i pojazdów reklamowych od zł 1.000.— do zł 5.000.— w zależności od czasokresu używania reklamy,

4. od ogłoszeń oraz jednorazowych plakatów i ulotek, przeznaczonych do rozplakatowania, rozdania lub rozesłania 10% należności za ich wykonanie,

5. od środków reklamy wyświetlanej sposobem projekcyjnym w kinoteatrach lub innych lokalach publicznych 10% należności za wyświetlenie,

2) Jeżeli taki środek reklamy jak godło, znak firmowy lub napis nie posiada obramowania, powierzchnię jego dla celów podatkowych stanowi powierzchnia najmniejszego kwadratu lub prostokąta, w ramach którego ten środek reklamy całkowicie się mieści.

§ 7. Stawki podatkowe wymienione w § 6 ust. 1, pkt. 1 i 2 podwyższa się:

1. o 50% od środków reklamy umieszczonych na dachu, szczycie budynku lub w poprzek ulicy,

2. o 25% od środków reklamy, umieszczonych powyżej pierwszego piętra lub poza obejmami pomieszczeń, w których znajduje się przedsiębiorstwo.

§ 8. Podatek pobiera się w połowie stawek, przewidzianych w § 6 ust. 1, pkt. 1 i 2 oraz w § 7, jeżeli środki reklamy umieszczono po dniu 30 czerwca.

§ 9. 1) Podatek wymieniony w § 6 ust. 1 pkt. 1 i 2 oraz w § 7, płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia powstania obowiązku podatkowego.

2) Podatek, wymieniony w § 6 ust. 1 pkt. 3, płatny jest z góry w dniu powstania obowiązku podatkowego, a wymieniony w § 6 ust. 1 pkt. 4 i 5 wraz z zapłatą należności za wykonanie lub wyświetlenie reklamy.

§ 10. Do obliczenia i pobrania od podatnika podatku, wymienionego w § 6 ust. 1 pkt. 4 i 5 oraz do wpłacenia go na

rachunek Zarządu Miejskiego w Łodzi w terminie 7-miu dni od dnia pobrania obowiązane jest przedsiębiorstwo, wykonujące lub wyswietlające daną reklamę. Przedsiębiorstwo takie jest płatnikiem w rozumieniu art. 17 pkt. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. nr 27, poz. 174).

§ 11. Posiadacze nieruchomości, położonych na obszarze m. Łodzi obowiązani są corocznie w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku składać Wydziałowi Podatkowemu Zarządu Miejskiego w Łodzi na przepisany wzorzec, według stanu z dnia 1 stycznia, wykazy osób, posiadających na ich nieruchomościach środki reklamy o których mowa w § 6 ust. 1 pkt. 1 i 2, z podaniem opisu środka reklamy oraz imion, nazwisk i adresów ich posiadaczy.

§ 12. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem osobowym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. nr 27, poz. 173).

§ 13. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Zarządowi Miejskiemu w Łodzi.

§ 14. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1950 r. z mocą obowiązującą od tegoż dnia. Równocześnie traci moc obowiązującą dotychczasowy statut.

33

STATUT

podatku hotelowego.

Miejska Rada Narodowa w Łodzi na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. nr 40, poz. 198 z 1947) uchwałą nr 65/49, powziętą na posiedzeniu w dniu 1 lipca 1949 r. a zatwierdzoną przez Radę Państwa uchwałą z dnia 26 października 1949 r. (reskrypt Kancelarii Rady Państwa z dnia 31 października 1949 r.) wprowadza na rzecz Gminy Miejskiej Łódź podatek hotelowy.

§ 1. 1. Podatkowi podlegają lokale lub ich części w przedsiębiorstwach przemysłu gospodniego prowadzonych na terenie miasta Łodzi.

2. Przez „przedsiębiorstwa przemysłu gospodniego“, nazywane w dalszych paragrafach „przesiębiorstwami“, rozumie się hotele, pensjonaty, pokoje umeblowane, gospody i domy zajezdne, prowadzone zawodowo i obliczone na zysk.

§ 2. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach, zajmujących lokale lub ich części w przedsiębiorstwach, wymienionych w § 1.

§ 3. 1. Od podatku wolni są:

- 1) posłowie do Sejmu,
- 2) wojskowi w służbie czynnej, pracownicy administracji państwowej i administracji samorządu terytorialnego, przebywający w delegacji służbowej,
- 3) pod warunkiem wzajemności — osoby, korzystające w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości, konsulowie, urzędnicy konsularni, nie będący obywatelami Rzeczypospolitej,
- 4) właściciele i personel przedsiębiorstw oraz zamieszkujący z nimi członkowie rodzin, jeżeli zajmują lokale we własnych przedsiębiorstwach lub przedsiębiorstwach, w których pracują,
- 5) osoby delegowane na zjazdy organizacji społecznych i politycznych,
- 6) uczestnicy wycieczek kierowanych przez przewodników, a organizowanych przez urzędy i instytucje państwowe i samorządowe, instytucje ubezpieczeń społecznych, zakłady naukowe, prawnie uznane wyznania religijne i ich instytucje, związki zawodowe, partie polityczne, osoby prawne, których dochód zgodnie ze statutem obracany jest w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe i dobroczynne.

2. Osoby wymienione w ust. 1 pkt. 1) i 3) korzystają ze zwolnienia od podatku po okazaniu zarządowi przedsiębiorstwa legitymacji służbowej, a osoby wymienione w ust. 1 pkt. 2) — nadto delegacji służbowej. Zarząd przedsiębiorstwa wpisuje do księgi najmu pokoi nazwę wystawcy, numer legitymacji oraz datę i numer delegacji.

3. Osoby wymienione w ust. 1. pkt. 5) i 6) korzystają ze zwolnienia wyłącznie na podstawie pisemnej decyzji, wydanej przez Zarząd Miejski.

§ 4. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z chwilą zajęcia, kończy się z chwilą zwolnienia lokalu.

§ 5. Podstawę opodatkowania stanowi czynsz należny za najem lokalu lub jego części wraz z należnością za korzystanie z mebli, pościeli, oświetlenia, ogrzewania i wszelkich dodatkowych świadczeń, połączonych z najmem lokalu lub jego części. Nie stanowi podstawy opodatkowania należności za używanie oraz koszty wyłożone za najemcę, jak zwrot opłaty za międzymiastowe rozmowy telefoniczne itp., jeżeli koszty te nie są włączone w ogólną sumę czynszu, należną za najem lokalu lub jego części.

§ 6. Podatek wynosi 30% podstawy opodatkowania.

§ 7. Podatek płatny jest wraz z należnością za korzystanie z usług przedsiębiorstwa.

§ 8. 1. Do obliczenia i pobierania od podatnika podatku oraz do wpłacenia go na rachunek Zarządu Miejskiego, obowiązany jest zarząd przedsiębiorstwa, który jest płatnikiem w rozumieniu art. 17 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. nr 27, poz. 174).

2. Płatnik nie odpowiada za zaniechanie obowiązku obliczenia i pobrania podatku od podatnika w przypadku stwierdzonej protokołem organu porządku publicznego odmowy zapłaty podatku przez podatnika. Odpis protokołu należy przesłać władzy podatkowej.

3. Dobrowolne zwolnienie najemcy od uiszczenia należności podatkowych za zajmowany pokój, nie zwalnia od obowiązku uiszczenia podatku, który winien być pobrany we właściwej wysokości w chwili zwolnienia pokoju.

§ 9. 1. Rachunki za czynsz należy za najem lokalu lub jego części mogą być wystawiane tylko na blankietach, wydawanych w tym celu za zwrotem kosztów przez Zarząd Miejski.

2. Na rachunku należy uwidocznić obok czynszu należnego za najem także kwotę podatku.

3. Rachunki wystawia się przez kalkę w trzech równobrzmiących egzemplarzach, z których jeden otrzymuje podatnik, drugi podlega przekazaniu Zarządowi Miejskiemu, trzeci zaś pozostaje w przedsiębiorstwie.

4. Drugie egzemplarze rachunków płatnik obowiązany jest dostarczyć Zarządowi Miejskiemu łącznie z wpłatą podatku.

§ 10. Pobrane kwoty podatku płatnicy obowiązani są wpłacać do kasy Zarządu Miejskiego, jeżeli chodzi o kwoty pobrane w czasie od dnia 1 do 7 każdego miesiąca — w dniu 8 danego miesiąca, w czasie od 8 do 14 — w dniu 15 danego miesiąca, w czasie od 15 do 21 — w dniu 22 danego miesiąca i w czasie od 22 do końca miesiąca w dniu 1 następnego miesiąca.

§ 11. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu jest podatkiem osobistym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. nr 27, poz. 173).

§ 12. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Zarządowi Miejskiemu w Łodzi.

§ 13. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1950 r. Równocześnie traci moc obowiązującą dotychczasowy statut.

34

STATUT

podatku od psów.

Miejska Rada Narodowa w Łodzi na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. nr 40, poz. 198 z 1947 r.) uchwałą nr 62/49, powziętą na posiedzeniu w dniu 1 lipca 1949 r. a zatwierdzoną przez Radę Państwa uchwałą z dnia 12 października 1949 r. (reskrypt Kancelarii Rady Państwa z dnia 15 października 1949 r.) wprowadza na rzecz Gminy Miejskiej Łódź podatek od psów.

§ 1. Podatkowi podlega utrzymywanie psów na obszarze m. Łodzi.

§ 2. Od podatku wolne jest utrzymywanie:

1. szczeniąt do 8 tygodni,
2. psów będących w posiadaniu: a) osób korzystających w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości, b) konsulów i urzędników konsularnych, nie będących obywatelami Rzeczypospolitej,
3. psów, będących przedmiotem handlu przedsiębiorstwa trudniącego się zawodowo sprzedażą psów,
4. psów, będących pomocą dla kalek (niewidomych, głuchoniemych, niedołączonych itp.) po jednym na każdą osobę,
5. psów, utrzymywanych przez zakłady naukowe i doświadczałne wyłącznie w celu naukowym lub doświadczałnym,
6. psów, utrzymywanych przez władze wojskowe i władze bezpieczeństwa publicznego,
7. psów śledczych i ochronnych stanowiących własność poszczególnych funkcjonariuszów władz bezpieczeństwa publicznego, o ile za śledcze lub ochronne uznane zostały przez właściwe władze bezpieczeństwa publicznego,
8. psów, utrzymywanych do pilnowania mienia, będącego w posiadaniu związków samorządu terytorialnego, oraz mienia ich instytucji, zakładów i przedsiębiorstw,
9. psów łańcuchowych utrzymywanych do pilnowania nieruchomości, w szczególności gospodarstwa rolnego, po 1 na każdą nieruchomość (gospodarstwo),
10. psów, będących w posiadaniu dozorców nocnych, po 1 na każdego dozorcę,
11. psów myśliwskich, przez osoby uprawnione do wykonywania prawa polowania,
12. psów, będących w posiadaniu osób czasowo przebywających na obszarze miasta Łodzi nie dłużej jednak, niż przez miesiąc od dnia przybycia, lub też przebywających dłużej niż miesiąc, jeżeli podatek od psów pobierany jest przez ten związek samorządowy, na terenie którego osoby te stale mieszkają.

§ 3. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach utrzymujących psy, podlegające podatkowi.

§ 4. 1. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z pierwszym dniem tego roku kalendarzowego, w którym osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa,

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem tego roku, w którym osoba zobowiązana pozbyła się psa.

§ 5. 1. Podatek wynosi rocznie: a) od pierwszego psa zł 2.000.—, b) od drugiego psa zł 4.000.—, c) od każdego dalszego psa zł 8.000.—,

2. Podatek pobiera się w połowie stawek przewidzianych w ustępie poprzedzającym, jeżeli osoba zobowiązana zaczęła utrzymywać psa po dniu 30 czerwca.

§ 6. Podatek płatny jest bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia wejścia w posiadanie psa.

§ 7. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu jest podatkiem osobistym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. nr 27, poz. 173).

§ 8. 1. Posiadacze nieruchomości obowiązani są corocznie w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku składać Wydziałowi Podatkowemu Zarządu Miejskiego w Łodzi na przepisany wzorzec wg stanu z dnia 1 stycznia, wykazy osób, zamieszkałych w danej miejscowości, posiadających psy, z podaniem ilości psów.

2. Posiadacze nieruchomości obowiązani są zawiadomić Wydział Podatkowy Zarządu Miejskiego w Łodzi o wszystkich zmianach zaszytych w złożonych przez nich wykazach, o których mowa w ust. 1 — najdalej w ciągu miesiąca po zaszytej zmianie.

§ 9. Wykonywanie niniejszego statutu porucza się Zarządowi Miejskiemu w Łodzi.

§ 10. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1950 r. z mocą obowiązującą od tegoż dnia. Równocześnie traci moc obowiązującą dotychczasowy statut.

II. OKÓLNIKI PREZYDENTA m. ŁODZI:

35

Okólnik nr 4.

Przedmiot: Prace zleczone — umowa o dzieło.

Niejednokrotnie agendy miejskie powierzają pracownikom swoim lub innej agendy prace zleczone, jak: opracowywanie projektów, kosztorysów, planów itp. Wobec niejednolitej praktyki przy zlecaniu tych prac ustaliam co następuje:

1. Powierzenie wspomnianych prac może nastąpić tylko na podstawie umowy o dzieło, zatwierdzonej przez Prezydium Zarządu Miejskiego.

2. W tym celu agenda winna przed zawarciem umowy o dzieło projekt umowy przesłać za pośrednictwem Wydziału Płac i Świadczeń do zatwierdzenia Prezydium Zarządu Miejskiego.

Łódź, dnia 7 lutego 1950 r.

Prezydent Miasta: Marian Minor

O t r z y m u j ą : wszystkie agendy miejskie.

36

Okólnik nr 5.

Przedmiot: Zabezpieczenie biur przed kradzieżą.

Ostatnio zdarzają się na terenie biur Zarządu Miejskiego przypadki kradzieży piaseczki, teczek i innych przedmiotów należących do pracowników. Jak z dochodzeń wynika pracownicy często zaniedbują zachowania niezbędnych środków ostrożności i po wyjściu z pokoju nie zamykają drzwi na klucz, ułatwiając w ten sposób dokonanie kradzieży.

Wobec powyższego zarządzam, aby pokoje, w których choćby chwilowo nie było pracowników, były zamykane na klucz. W tym celu pracownik wychodzący nawet na czas krótki z pokoju, w którym nie zostaje inny pracownik, winien drzwi wejściowe do pokoju zamknąć na klucz i tenże wręczyć jednemu z pracowników, urzędujących w sąsiednim pokoju.

Ostrzegam, iż w przypadku kradzieży spowodowanej nieostrożnością się do powyższego zarządzenia, Zarząd Miejski nie będzie ponosił odpowiedzialności za rzeczy skradzione pracownikom, natomiast w razie kradzieży rzeczy stanowiących własność Zarządu Miejskiego winni niezachowania należitych środków ostrożności będą pociągani do odpowiedzialności służbowej i materialnej, niezależnie od grożącej odpowiedzialności karnej.

Łódź, dnia 7 lutego 1950 r.

Prezydent Miasta: Marian Minor

O t r z y m u j ą : wszystkie agendy miejskie.

37

Okólnik nr 6.

Przedmiot: Pełnienie czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym.

Zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. nr 7, poz. 39) w razie pełnienia czynności poza zwykłym miejscem służbowym przysługują prezydentowi i wiceprezydentowi miasta oraz pracownikom Zarządu Miejskiego w Łodzi należności, które określili rozporządzenia Rady Ministrów. Do czasu wydania tego rozporządzenia stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 roku (Dz. U. R. P. nr 38, poz. 279).

W związku z tym podaję następujące zasady postępowania w sprawach podróży służbowych i delegacji:

W ujęciu niniejszego okólnika przez **podróż służbową** należy rozumieć skierowanie pracownika, z reguły na czas krótki, do pełnienia czynności służbowych poza miejscowość, będącą zwykłym miejscem służbowym. Pracownik, odbywający podróż służbową pozostaje w dalszym ciągu w zależności osobowej i rzeczowej od swego dawnego zwierzchnika.

Delegacja natomiast jest przydzieleniem pracownika na pewien okres czasu do innego urzędu lub instytucji poza miejscowość, będącą zwykłym miejscem służbowym.

Delegowany podlega rzeczowo nowemu zwierzchnikowi, tj. kierownikowi urzędu, instytucji lub przedsiębiorstwa, do którego został delegowany, zachowując w stosunku do dawnego zwierzchnika tylko zależność osobową.

I. Wnioski o zarządzanie odbycia podróży służbowej lub delegacji.

Wnioski o zarządzanie odbycia podróży służbowej lub delegacji do miejscowości, położonej poza Łodzią, należy przysłać najpóźniej na 1 dzień przed terminem wyjazdu do Biura Prezydialnego — Oddział Ogólny.

W wyjątkowych przypadkach, gdy wyłoni się konieczność nagłego wyjazdu, której uprzednio nie można było przewidzieć (np. telefoniczne lub telegraficzne wezwanie), należy złożyć wniosek natychmiast po dowiedzeniu się o okoliczności, uzasadniającej wyjazd.

Wnioski należy składać wg wzoru zał. 1, podając dokładnie sprecyzowany cel podróży oraz szczegółowe umotywowanie konieczności wyjazdu.

W razie wezwania przez władze nadzorcze należy do wniosku załączyć odnośne pismo.

Rozpoczynanie podróży służbowej lub delegacji przed otrzymaniem zarządzenia jest niedozwolone pod rygorem odpowiedzialności służbowej oraz niewypłacenia należności.

II. Należności za podróże służbowe i delegacje.

Prezydentowi i wiceprezydentom miasta oraz pracownikom miejskim w razie podróży służbowej do miejscowości, położonej poza Łodzią, należą się:

1. diety,
2. zwrot kosztów przejazdu i
3. zwrot kosztów noclegu.

1. Diety.

a) Postanowienia ogólne.

W razie podróży służbowej diety należą się za cały czas trwania tej podróży.

W razie delegacji diety należą się za czas przejazdu i pozostawania w delegacji.

Diety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży służbowej lub delegacji. Za czas urlopu diety nie należą się.

Jeżeli w czasie podróży służbowej lub delegacji pracownik zachoruje diety należą się również przez czas choroby. Chorobę należy udowodnić świadectwem lekarskim. Diety nie należą się, jeżeli pracownik został umieszczony w szpitalu na koszt Skarbu Państwa, Zarządu Miejskiego lub Ubezpieczalni Społecznej.

b) Wysokość diet.

Diety wynoszą dziennie 450 zł. Przy podróżach do m. st. Warszawy, do m. Gdańska lub pow. gdańskiego, do m. Gdyni lub powiatu morskiego oraz na teren Ziemi Odzyskanych, z wyjątkiem pow. gliwickiego, bytomskiego i zabrskiego diety wynoszą 500 zł dziennie.

Jednostką obliczenia diet jest 24-godzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu z Łodzi do chwili powrotu do Łodzi.

Jeżeli czas podróży służbowej wynosił na dobę:

- 1) mniej niż 8 godzin — diety nie przysługują,
- 2) od 8 do 18 godzin — otrzymuje się połowę diet,
- 3) ponad 18 godzin — otrzymuje się całe diety.

Przy podróżach służbowych, trwających dłużej niż jedną dobę, wypłaca się za każdą rozpoczętą dobę:

- 1) do 8 godzin trwania podróży — połowę diet.
- 2) ponad 8 godzin trwania podróży — całe diety.

W przypadku delegacji wypłaca się całe diety przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia następnego po dniu przybycia do miejsca delegacji, przez następne 6 tygodni — diety zmniejszone o 30%, a po upływie tego czasu zmniejszone o 40%. W razie odbywania podróży służbowych w ciągu pierwszych 2 tygodni delegacji nie wlicza się do tego dwutygodniowego okresu dni, przebytych w podróży.

W razie podróży służbowej z miejsca delegacji do Łodzi diety nie służą za czas pobytu w Łodzi.

2. Zwrot kosztów przejazdu.

a) Postanowienia ogólne:

Zwrot kosztów przejazdu obejmuje:

- 1) ceny biletów jazdy koleją (autobusem),
- 2) koszty przejazdu innymi środkami lokomocji,
- 3) koszty przewozu bagażu podróznego oraz
- 4) ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu do dworca (stacji) i z dworca (stacji).

Za podstawową zasadę uważać należy posługiwanie się przy przejazdach służbowych najtańszym środkiem lokomocji. Użycie droższego środka lokomocji dozwolone jest w przypadkach nagłych, gdy wskutek opóźnienia przyjazdu interes publiczny byłby narażony na szkodę lub jeżeli spowoduje to oszczędność w dietach w rozmiarach, przewyższających koszt użycia droższego środka lokomocji. Pracownikowi, który użył droższego środka lokomocji, chociaż nie był do tego uprawniony, zwraca się koszty przejazdu tańszym środkiem lokomocji. Stosuje się to odpowiednio w przypadku przejazdu klasą, do użycia której pracownik nie był uprawniony.

b) Przejazdy koleją.

Przy przejazdach zwraca się faktycznie zapłaconą cenę biletu. Prawo przejazdu II klasą pociągu służy pracownikom, pobierającym uposażenie grupy I do VIII; jeżeli jednak przejazd pociągiem ma trwać dłużej niż 18 godzin lub odbywa się między 21 a 6 godziną, a trwa dłużej niż 6 godzin, prezydent miasta na wniosek agendy może pracownikom, pobierającym uposażenie innych grup, zezwolić na przejazd II klasą.

Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągiem osobowym. Zwrot kosztów przejazdu pociągiem pośpiesznym może nastąpić tylko wtedy, gdy prezydent miasta uprzednio zezwoli na przejazd takim pociągiem.

Pracownikom, uprawnionym do przejazdu II klasą pociągu (grupa uposaż. I—VIII), służy prawo przejazdu w wagonie sypialnym III klasy, jeżeli:

1. podróż trwała co najmniej 6 godzin pomiędzy godziną 21 a 7,
2. zachodziła konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowej i
3. prezydent miasta zezwolił na przejazd wozem sypialnym.

c) Przejazdy samolotem.

Pracownicy uzyskują zwrot kosztów przejazdu samolotem jedynie w wypadku, gdy prezydent miasta ze względu na ważność i nagłość sprawy zezwoli na użycie tego środka lokomocji.

d) Przejazdy kołowe.

Przy przejazdach kołowych w miejscowościach, w których obowiązują zatwierdzone przez władze taryfy, zwraca się ceny, podane w taryfie, w innych miejscowościach — koszty przejazdu wg cen, odpowiadających miejscowym stosunkom.

e) Dojazdy do dworca (stacji), gmachu urzędu itd.

Na koszty dojazdu do dworca kolejowego, stacji autobusowej, jak również z jednego dworca (stacji) do drugiego przysługują w gminach miejskich za każdy przejazd lub odjazd ryczałt w wysokości 25 zł. Jeżeli odległość od gmachu urzędu do dworca kolejowego (stacji autobusowej) wynosi więcej niż 4 km, zwraca się ceny przejazdu wg zatwierdzonych taryf najmu koni lub samochodu, a w braku taryf — ceny, odpowiadające miejscowym stosunkom.

f) Przewóz bagażu.

Zwraca się koszty przewozu koleją, samochodem lub innymi środkami lokomocji z wyłączeniem samolotu, osobistego bagażu podróznego w wadze:

- 1) do 30 kg — przy podróżach służbowych, trwających dłużej niż 14 dni,
- 2) do 60 kg — przy podróżach służbowych, oraz delegacjach, trwających dłużej niż 60 dni.

Jeżeli do spełnienia czynności służbowej konieczne jest zabranie ze sobą bagażu służbowego (akt, narzędzi, instrumentów itp.), zwraca się wszystkie koszty przewozu.

3. Zwrot kosztów noclegu.

Przy podróżach służbowych lub delegacjach obowiązuje zasada najtańszego noclegu.

Za noce, spędzone poza zwykłym miejscem służbowym w czasie całego okresu podróży służbowej lub delegacji, przysługuje prawo do zwrotu kosztów noclegu — tylko pod warunkiem niemożności korzystania z noclegu w służbowym domu noclegowym.

Pod nazwą służbowy dom noclegowy należy rozumieć pokoje gościnne w instytucji, do której pracownik został skierowany. Fakt niemożności korzystania z noclegu w służbowym domu noclegowym winien być w zasadzie stwierdzony

przez tę instytucję w formie adnotacji służbowej na delegacji. Nie należy żądać stwierdzenia tej okoliczności: a) jeżeli wiadomo jest, że instytucja ta nie posiada pokojów gościnnych, b) jeżeli względy służbowe lub inne okoliczności (np. przejazd późno w nocy) nie pozwalają na korzystanie z noclegu służbowego.

W przypadku korzystania z noclegu w służbowym domu noclegowym przysługuje zwrot opłaty, pobieranej przez urząd.

W razie niemożności korzystania z noclegu w służbowym domu noclegowym przysługuje ryczałt w wysokości 100 zł za każdą noc, o ile nie przedstawiono rachunku hotelowego. Udowodnione rachunkiem hotelowym koszty noclegu zwraca się w całości.

Zgodnie z § 3 ust. 1 p. 2 wzorowego statutu o podatku hotelowym, stanowiącego załącznik do zarządzenia MAP z dn. 17. 9. 1948 r. (Dz. Urz. MAP nr 34, poz. 266), pracownicy miejscy, przebywający w delegacji służbowej, zwolnieni są od obowiązku płacenia podatku hotelowego. Dlatego też w razie pełnienia czynności urzędowych poza Łodzią nie należy uiszczać podatku hotelowego, a przy zwrocie kosztów noclegu nie uwzględnia się wydatków z tego tytułu.

Rachunki osób prywatnych, odnajmujących pokoje przyjeźdnym, mogą być traktowane narówni z rachunkiem hotelowym.

Jeżeli pracownik w razie podróży służbowej spędzi noc w pociągu, nie przysługuje mu prawo ryczałtu za nocleg.

III. Wypłata należności.

Przy realizacji należności z tytułu podróży służbowych i delegacji należy wraz z rachunkiem złożyć krótkie sprawozdanie pisemne z odbytej podróży służbowej (delegacji) i załatwionych spraw. W rachunku należy określić dokładnie żądane należności, uzasadnić każdą pozycję przez szczegółowe przytoczenie okoliczności, usprawiedliwiających wydatki, oraz dołączyć wszelkie dokumenty, dotyczące sum wydatkowanych (jak np. kupon, uprawniający do zajęcia miejsca w wagonie sypialnym). Jeżeli użycie droższego środka lokomocji lub przejazdu droższą klasą zależy od zezwolenia prezydenta miasta, zezwolenie to powinno być potwierdzone na rachunku kosztów lub w dołączonym do niego dokumencie.

W przypadkach gdy uzyskanie dokumentu, dotyczącego wydatku na kwotę, nie przekraczającą 100 zł, natrafia na znaczne trudności, można wydatek ten uznać i bez dołączenia dokumentu, pracownik jednak winien złożyć własnoręczne oświadczenie o dokonaniu wydatku i o powodach, uzasadniających trudność uzyskania rachunku.

Rachunki diet, kosztów przejazdu i kosztów noclegów z tytułu podróży służbowej i krótkotrwałej delegacji należy przedstawiać Biuru Prezydialnemu w terminie 14 dni, licząc od następnego dnia po odbyciu podróży służbowej lub delegacji. Rachunki delegacji, trwających dłużej niż 30 dni, należy przedstawiać za każdy miesiąc kalendarzowy z dołu w ciągu pierwszych 8 dni następującego miesiąca kalendarzowego.

Rachunek kosztów podróży winien być opatrzony klauzulą kierownika agendy, stwierdzającą należyte użycie czasu i środków komunikacji.

IV. Zaliczki.

Pracownikom, udającym się w podróż służbową lub delegację, służy prawo do zaliczki, nie przekraczającej przypuszczalnych kosztów przejazdu, noclegu i należnych diet.

Przepisy niniejszego okólnika stosuje się również i do pracowników przedsiębiorstw miejskich z tym zastrzeżeniem, iż dyrektorzy przedsiębiorstw uprawnieni są do zarządzania odbycia podróży służbowych i delegacji w stosunku do podległych pracowników oraz do zlecenia wypłaty należności z tego tytułu, natomiast decyzje odnośnie podróży służbowych i delegacji dyrektorów przedsiębiorstw wydaje Prezydent miasta.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 1. 2. 1950 r. Jednocześnie tracą moc okólniki nr 13 z dnia 1. 3. 1947 r., nr 35 z dnia 25. 6. 1947 r. oraz nr 59 z dnia 25. 10. 1949 roku.

Okólnik niniejszy nie narusza postanowień ust. 4 okólnika nr 35 z dnia 6. 5. 1949 r. w sprawie zasad używania osobo-

wych pojazdów mechanicznych (Dz. Woj. m. Łodzi nr 11, poz. 138) odnośnie konieczności uzyskania zezwolenia Prezydenta miasta na odbycie podróży samochodem poza ustalony promień wyjazdu.

Łódź, dnia 8 lutego 1950 r.

Prezydent Miasta: Marian Minor

Otrzymują: wszystkie agendy miejskie.

Zał. Nr 1

ZARZĄD MIEJSKI w ŁODZI

(nazwa agendy)

Łódź, dn. 1950 r.

Do
Obywatela Prezydenta miasta
w miejscu

Proszę o zarządzenie odbycia podróży służbowej — delegacji przez ob.

(imię i nazwisko)

(funkcja służbowa oraz grupa uposażenia)

w czasie od dnia do dnia do

(miejscowość)

w celu i zezwolenie odbycia

podróży

akim środkiem komunikacji (pociąg osob., poczyzny - klasa - autobus, samochód, samolot)

Uzasadnienie:

(podpis kierownika agendy)

III. PISMA OKÓLNE PREZYDENTA m. ŁODZI:

38

Pismo okólne nr 5.

Przedmiot: Rozbiórki budynków.

Doszło do mojej wiadomości, iż Oddziały Nadzoru Budowlanego wydają zarządzenia rozbiórki budynków bez należytych podstaw prawnych, względnie niewłaściwie stosują art. 380 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16. 2. 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. nr 34, poz. 216, z 1939 r.) oraz art. 2 i 3 dekretu z dnia 26. 10. 1945 r. o rozbiórce i naprawie budynków zniszczonych i uszkodzonych wskutek wojny (Dz. U. R. P. nr 37, poz. 181, z 1947 r.).

W związku z powyższym polecam, aby zarządzenia rozbiórki budynków lub ich części wydawane były tylko w wypadku stwierdzenia przez rzeczoznawców budowlanych bezpośredniego i nie dającego się usunąć zagrożenia środkami zagrożenia bezpieczeństwa osobistego lub publicznego.

Zarządzenie rozbiórki budynku lub jego części z innych niezbędnych przyczyn, aniżeli zagrożenie bezpieczeństwu osobistemu lub publicznemu, nie może być wydane przez Oddziały Nadzoru Budowlanego bez pisemnej zgody Prezydium Zarządu Miejskiego.

Zwracam uwagę wszystkim agendum miejskim, które z tytułu wykonywania czynności służbowych (zamierzenia inwestycyjne lub regulacyjne) występują do Oddziałów Nadzoru Budowlanego z wnioskami o zarządzanie rozbiórki budynków lub ich części, aby składały wnioski te w odpowiednio wcześniejszym terminie, umożliwiającym rozpatrzenie ich przez Prezydium Zarządu Miejskiego.

Ze opóźnienia prac, wynikałe ze zbyt późnego złożenia wniosku o zarządzanie rozbiórki, będę pociągał winnych do odpowiedzialności służbowej.

Łódź, dnia 8 lutego 1950 r.

Prezydent Miasta: Marian Minor

Otrzymują: wszystkie agendy miejskie.

IV. RUCH SŁUŻBOWY PRACOWNIKÓW ZARZĄDU MIEJSKIEGO w ŁODZI:

39

Ruch służbowy za miesiąc styczeń 1950 r.

A. Zaangażowania

Majdziński Edward — z dniem 23. 1. 1950 r. do Starostwa Grodzkiego Śródmiejsko-Łódzkiego na stanowisko kierownika Oddziału Handlu z uposażeniem wg V-ej grupy.

Suchow Adam — z dniem 1. 1. 1950 r. do Wydziału Rolnictwa na stanowisko kierownika Oddziału Przebudowy Ustroju Rolnego z uposażeniem wg V-ej grupy.

Zujewski Henryk — z dniem 23. 1. 1950 r. do Wydziału Rolnictwa na stanowisko kierownika Oddziału Ogólnego z uposażeniem wg VI-ej grupy.

B. Przeniesienia

Dr Łukasiewicz Karol — kierownik Oddziału Gospodarki Mieszkaniowej Wydziału Kwaterunkowego z dniem 1. 1. 1950 r. do Wydziału Gospodarki Mieszkaniowej na równorzędne stanowisko w Oddziale Planowania.

Nowacki Jan — kierownik Oddziału Ogólnego Wydziału Zdrowia delegowany do Przedsiębiorstwa: Miejskie Gospodarstwa Rolne — z dniem 1. 1. 1950 r. do Wydziału Gospodarki Mieszkaniowej na stanowisko p. o. naczelnika.

C. Mianowania i awanse

Kaczmarek Roman — kierownik Oddziału i kustosz Oddziału Archiwalnego Archiwum Miejskiego mianowany z dniem 24. 1. 1950 r. dyrektorem tegoż Archiwum.

D. Przeniesieni w stan spoczynku z dniem 1 stycznia 1950 r.

Dziędzialska Szczepan — woźny szkoły powszechnej.
Kubiak Stanisława — bukieciarka Zakładu Hodowli Roślin.
Każmierski Józef — woźny Centralnej Poradni Przeciwrzucicznej.

Michałkiewicz Czesław — woźny Domu Chłopców im. St. Żeromskiego.

Olkusz Józefa — salowa Szpitala nr 9.

Owczarek Kazimierz — woźny Wydziału Podatkowego.

Petelski Adam — księgowy Miejskich Zakładów Wodociągów i Kanalizacji.

Rutkowski Ludwik — dezynfektor Szpitala nr 3.

Wagner Maria — faszowaczka Apteki Miejskiej.

Wójcik Katarzyna — robotnica kuchenna Domu Dziecka im. St. Jachowicza.

E. Skreśleni z listy pracowników Zarządu Miejskiego z powodu śmierci

Jankowski Jan — sekretarz Centralnej Kancelarii Biura Przewodniczącego z dniem 15. 1. 1950 r.

Kurczaba Antoni — robotnik 5 Okręgu Plantacyjnego z dniem 6. 1. 1950 r.

Piarski Piotr — technik dentystyczny Pracowni Techniczno-Dentystycznej z dniem 3. 1. 1950 r.

Maksymienko Wiera — salowa Szpitala nr 11 z dniem 26. 1. 1950 r.

Uzupelnienie ruchu służbowego z miesiąca grudnia 1949 r.

A. Skreśleni z listy pracowników Zarządu Miejskiego z powodu śmierci

Szymańska Zofia — pielęgniarka Szpitala nr 9 z dniem 29. 12. 1949 r.

Dr Tomaszewski Antoni — ordynator Szpitala nr 9 z dniem 15. 12. 1949 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIA DROBNE

ZAGUBIENIE DOKUMENTÓW

Na podstawie zgłoszenia unieważnia się zagubione (skradzione) dokumenty:

1. Baczyńska Józefa, Łódź, Ogrodowa 24, książ. członk. Ubezpieczalni Społecznej w Łodzi.
2. Bagińska Wiktoria, Łódź, Kilińskiego 151, legit. członk. Zw. Zaw. Prac. Przemysłu Spożywczego Oddział w Łodzi.

3. Bartoszek Henryk, Łódź, Zachodnia 29, tymcz. legit. członk. Ubezpieczalni Społecznej w Łodzi.
4. Binkowski Józef, Łódź, Lipowa 27, legit. członk. Ubezpieczalni Społecznej w Łodzi.
5. Bolechowicz Eugenia, Łódź, Nawrot 70, tymcz. legit. członk. Ubezpieczalni Społecznej w Łodzi.
6. Buchner Stanisław, Łódź, Świerczewskiego 46, zaśw. pierwsz. rej. wojsk. wyd. przez Zarząd Miejski w Łodzi.
7. Buraczyk Władysław, Łódź, Witolda 2, zaśw. pierwsz. rej. wojsk. wyd. przez Zarząd Gminy w Nakle n/Notecią.
8. Czaszke Edward, Łódź, Lipowa 10, pozw. na prowadz. motocykla wyd. przez Zarząd Miejski w Łodzi za nr 1216/49.
9. Czarnowski Bronisław, Łódź, Swojska 2, dow. tożsam. koni nr 561 i 2806 wyd. przez Zarząd Miejski w Łodzi.
10. Dewicka Aniela, Łódź, Rzgowska 101, książ. członk. Ubezpieczalni Społecznej w Łodzi.
11. Domagalski Zdzisław, Łódź, Limanowskiego 45, zaśw. pierwsz. rej. wojsk. wyd. przez Zarząd Miejski w Łodzi.
12. Dziegiel Józef, Łódź, Napiórkowskiego 2, kartę rzemieśln. wyd. przez Star. Grodzkie Śródm.-Łódzkie za nr 2617.
13. Dziegielewska Bronisława, Łódź, Limanowskiego 36, legit. Zw. Zaw. Prac. Przem. Konfekcyjno-Odzieżowego.
14. Florczak Stanisław, Zgierz, St. Dubois 2, legit. członk. Zw. Zaw. Prac. Przem. Włókienniczego i tymcz. legit. członk. Ubezpieczalni Społecznej w Łodzi.
15. Frankowska Stanisława, wieś Bedoń nr domu 110, książ. członk. Ubezpieczalni Społecznej w Łodzi.
16. Gąsiorowska Irena, Pabianice p/Łodzią, Mariańska 2, tymcz. legit. członk. Ubezpieczalni Społecznej w Pabianicach.
17. Grosówna Jadwiga, Andrzejów, Polna 3, książ. członk. Ubezpieczalni Społecznej w Łodzi.
18. Grosman Andrzej, Łódź, Piotrkowska 182, książ. wojsk. wyd. przez R.K.U. Łódź-Miasto 2.
19. Gruszka Edward, Łódź, Łąkowa 11, pozw. kat. IIIa na prowadz. samoch. wyd. przez Zarząd Miejski w Łodzi za nr 0310/49.
20. Hajlik Leon, Łódź, Magistracka 36, tymcz. legit. członk. Ubezpieczalni Społecznej w Łodzi.
21. Choromański Czesław, Łódź, Struga 41, kartę rzemieśln. wyd. przez Star. Grodzkie Śródm.-Łódzkie za nr 2416.
22. Janik Tadeusz, Łódź, Adwokacka 9, zaśw. pierwsz. rej. wojsk. wyd. przez Zarząd Miejski w Łodzi.
23. Jaworska Sławomira Zofia, Łódź, Kilińskiego 93, kartę rzemieśln. wyd. przez Star. Grodzkie Śródm.-Łódzkie za nr 2871/49.
24. Jeziorska Stanisława, Łódź, Drewnowska 9, legit. członk. Ubezpieczalni Społecznej w Łodzi.
25. Kapitańczyk Adam, Łódź, Więckowskiego 39, pozw. na prowadz. samoch. i motoc. kat. III-a wyd. przez Zarząd Miejski w Łodzi za nr 1351/49.
26. Kopijewski Aleksander, Łódź, Pogonowskiego 41, książ. wojsk. wyd. przez R.K.U. Łódź-Miasto.
27. Kospian Jan, Łódź, Więckowskiego 81, zezw. na prowadz. kiosku wyd. przez Zarząd Miejski w Łodzi.
28. Kowalczyk Piotr, Łódź, Wierzbowa 40, legit. członk. Ubezpieczalni Społecznej w Łodzi.

II. Ogłoszenie

Podaję do wiadomości, iż nastąpiło otwarcie postępowania likwidacyjnego stowarzyszenia pn.: „Łódzkie Żydowskie Towarzystwo Opieki nad Sierotami“.

Likwidator: Czesław Janiak
Łódź, ul. Oświatowa 43

Adres Redakcji i Administracji: Zarząd Miejski w Łodzi, ul. Piotrkowska 104, telefon 280-40, wewnętrzny 77, konto PKO nr VII-4505

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 1.500,—, półrocznie — zł 800.—, kwartalnie — zł 500.—

Ceny ogłoszeń: o zmianie nazwiska — ryczałt zł 1200.—, o zagubieniu dokumentów — ryczałt zł 300.—, inne drobne — zł 30.— za wyraz.

Ogłoszenia większe: 1-str. — zł 8.000.—, 3/4 str. — zł 7.000.—, 1/2 str. — zł 5.500.—, 1/4 str. — zł 3.000.—, 1/8 str. — zł 2.000.—, Ogłoszenia tabelaryczne i cyfrowe o 50% drożej.

Cena 80 zł

Przyjmowanie zgłoszeń na prenumeratę, ogłoszeń oraz sprzedaż pojedynczych egzemplarzy odbywa się w Miejskim Ośrodku Informacji, Łódź, ul. Piotrkowska 104a.

Druk Ł.C. Zakł. Gł. — zam. 389-1-50 r.

9. II. — 16. II. 50 r. Nakł. 530 egz. D-1-14701

ODBIORCA:

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.